

Послання
Високопреосвященнішого Іоасафа
архієпископа Кіровоградського і Новомиргородського
духовенству, чернецтву та всім вірним
Кіровоградської єпархії Української Православної Церкви
з приводу проведення Всеправославного Собору та
зустрічі Патріарха Московського і всієї Русі Кирила з
Папою Римським Франциском

*Не приймай у свою душу марновірства,
щоб не сповідувати неправду,
та щоб не стати одним з неправедних.*

(Вих. 23, 1)

Всечесні отці, дорогі брати та сестри!

2016 рік для віруючих людей ознаменовується християнськими діалогами світового масштабу. Зібрання Предстоятелів і представників Помісних Православних Церков, яке відбулося з 21 по 28 січня 2016 року в Шамбезі (Швейцарія), православному центрі Константинопольського патріархату, в ході якого обговорювалися питання підготовки Всеправославного Собору, та зустріч Патріарха Московського і всієї Русі Кирила з Папою Римським Франциском 12 лютого – це події, які є яскравим прикладом бажання спільної відповіді всього християнського світу на ті запитання, які постають у непросте сьогодні перед послідовниками Ісуса Христа.

З 16 по 27 червня 2016 року у Греції має відбутися Всеправославний Собор, на якому зберуться всі Предстоятелі та представники Помісних Православних Церков.

Зазначені події викликали неабиякий резонанс у суспільстві. Частина людей схвалює, хтось критикує, а хтось просто боїться процесів, пов'язаних з проведенням таких зустрічей.

Незважаючи на те, що у відкритих джерелах, тобто офіційних інтернет-ресурсах Української Православної Церкви, можна знайти чимало інформації про те, які питання розглядаються в процесі підготовки Собору, і як відбувається їх обговорення, все одно по даній темі у середовищі віруючих ведуться активні розмови та виникає багато різних питань щодо проведення такого Собору.

Тому я, як правлячий архієрей Кіровоградської єпархії, покликаний Церквою і поставлений Її священноначалієм піклуватися про збереження віри, християнської моралі та благочестя ввіреної мені пастви, звертаюся до Вас, всечесні отці, дорогі брати та сестри, з архіпастирським словом, щоб пролити світло правильного розуміння на доцільність таких історичних процесів.

У світлі зазначених подій, на превеликий жаль, деякі радикальні ЗМІ розгорнули справжню неправдиву кампанію проти скликання Всеправославного Собору. У навколоцерковному середовищі штучно нагнітається апокаліптична атмосфера, яка пов'язана з так званим «8 Вселенським Собором», навмисно спотворюється ідея Собору Православних Церков та формується негативне відношення щодо різних аспектів, пов'язаних

з процесом підготовки до Собору такого рівня. Для аргументації своїх думок така екстремістська група людей використовує навіть думки святих отців, які вириваються з історичного контексту та в силу цього втрачають свою актуальність, оскільки були висловлені зовсім з іншого приводу. Собор розглядається як щось страхотливе. Іноді лунають заклики відмовитися від спілкування з іншими Помісними Православними Церквами. Віруючих лякають тим, що майбутній Собор стане «антихристовим», тому що на ньому нібито будуть прийняті рішення, що йдуть врозріз із вченням Церкви, її догматами та канонами. І тоді православним християнам не залишиться нічого іншого, як покинути огорожу «офіційної» Церкви, і шукати інший шлях для спасіння.

Вищезазначені роздуми, які асоціюють Всеправославний Собор «зі зрадою святоотцівської віри» не тільки не мають під собою реальних підстав, але і свідчать про незнання або навмисне спотворення тими, хто їх поширює, історичних фактів і нашої церковної традиції.

Згідно православного вчення про Церкву, Собор православних єпископів є вищою формою міжправославного спілкування і вираження єдності Вселенської Церкви. Цю велику істину ясно висловили самі святі апостоли, коли з нагоди непорозуміння у персохристиянській общині, зібралися для соборного, тобто спільного, вирішення тодішніх питань (Дії. 15:28).

Згідно з апостольською традицією, Церква завжди прагнула вирішити важливі питання Свого буття саме соборним розумом.

Питання проведення Всеправославного Собору почало активно обговорюватися ще у минулому столітті. І цілком обґрунтовано: дуже швидко змінюються обставини, умови, в яких перебуває і діє Православна Церква. За останнє сторіччя в секуляризованому світі виникло багато таких проблем, на які вона повинна давати правильні та своєчасні відповіді.

Зазначений Собор не буде реформувати Церкву, оскільки остання – це *«стовп і утвердження істини»* (1 Тим. 3:15) та не буде приймати рішень, які б змінили церковне віровчення.

На порядку денному Собор буде розглядати практичні питання з області спілкування Помісних Православних Церков та питання пастирської духовної опіки вірних.

Декілька слів, що стосується вислову «8 Вселенський Собор». З історії відомо, що жоден із 7 Вселенських Соборів Православної Церкви у момент його скликання не міг розглядатися апріорі як «Вселенський». Таке найменування засвоювалося їм на наступних Соборах для того, щоб підкреслити важливість і загальну обов'язковість їх рішень для всіх християн. Оцінка діянь того чи іншого Собору завжди здійснювалася «постфактум». Вони ставали частиною православної традиції поступово, після їх відповідного сприйняття церковною повнотою, так званої рецепції їх церковним народом. І через те іменування запланованого Всеправославного Собору «Вселенським» є неприйнятним і некоректним.

Це Собор, який допоможе сформулювати і озвучити всеправославну позицію з цілої низки актуальних питань. Це зробить Православну Церкву більш консолідованою і здатною Соборно, «єдиними вустами та єдиним серцем» відповідати на виклики бурхливого сьогодення.

Вважаю показовим особисту участь Блаженнішого Митрополита Онуфрія, Предстоятеля Української Православної Церкви у передсоборній нараді Предстоятелів

Помісних Православних Церков в Шамбезі. Зустрічі та численні діалоги між єпископами продемонстрували глибоке занепокоєння релігійною ситуацією в Україні, а саме насильницькими діями проти канонічної Православної Церкви. Про свою підтримку Українській Православній Церкві у важких умовах нестабільності неодноразово заявляли Предстоятелі Православних Церков. Тепер від імені всіх Предстоятелів соборним голосом єпископів передсоборною нарадою було ще раз підтверджено, що єдиною, канонічною, тобто легітимною Церквою в Україні є Українська Православна Церква, а Митрополит Онуфрій – єдиним канонічним главою Православ'я на Україні.

Що ж стосується зустрічі Патріарха Кирила та Папи Франциска.

Історія відносин Православної та Римо-Католицької Церков є не безхмарною. Тому, зрозуміло, що якісь побоювання з даного питання можуть виникати у свідомості віруючих людей.

Знову ж таки у «навколоцерковному» середовищі штучно поширюються міфи про недоцільність та небажаність таких переговорів, адже таке спілкування нібито може згубно вплинути на чистоту нашої Віри.

Тому ще декілька слів про цей діалог. На зустрічі Патріарха Московського і всієї Русі та Папи Римського не піднімалося жодних питань віри, догматів, та не велася мова про будь-яке об'єднання між Православною та Католицькою Церквами.

В основу зустрічі двох релігійних авторитетів лягла необхідність вироблення спільної християнської позиції з таких актуальних питань сучасності як гоніння на християн, проблеми війни та миру, суспільної моралі, необхідності проповіді та захисту традиційних християнських цінностей.

Фіналом робочої зустрічі Предстоятелів двох найбільших християнських Церков є підписання спільної декларації.

Значна частина документу присвячена темі війни та гонінь на християн на Близькому Сході та в країнах Центральної та Північної Африки. Автори звертаються до всіх сторін, які можуть виявитися залученими в військових конфліктах, з гарячим закликком проявити добру волю та сісти за стіл переговорів.

Хто як не наш народ, знає що таке переслідування віруючих. Майже все ХХ століття нашої історії пронизане як не офіційними, то замаскованими гоніннями на Церкву. Масові звинувачення духовенства у антидержавній, антирадянській агітації, захоплення та вилучення у Церкви храмів та споруд, антицерковна діяльність відповідних органів по компрометації авторитету Церкви – це постійні явища у житті віруючих людей минулого століття.

Нажаль в українському суспільстві і сьогодні проявляються тенденції минулого. Методи залишилися ті ж самі, змінилися лише назви. Радикальна група людей звершує діяльність по підризу гідності нашої Церкви, паплюженню єпископату та духовенства, рейдерському захопленню храмів на Заході України. Тому ми повинні бути дуже уважними до релігійних подій в нашій країні та мудрими і розсудливими у питаннях віри, прислухаючись до голосу нашої Матері Церкви.

Автори документу відстоюють інститут традиційної сім'ї, право на життя та релігійну свободу, закликають християнську молодь до поширення у світі Христової істини, втілюючи в своєму житті Євангельську заповідь любові до Бога і ближнього.

Також у спільній заяві Патріарха та Папи і наша країна та Церква не були забуті. Напевно, слід розрізнити два виміри цієї декларації – глобальний і той, що стосується безпосередньо України. Адже з 30-ти пунктів спільної заяви у двох безпосередньо, а в третьому опосередковано йдеться про Україну. Ось її текст: «Закликаємо всі сторони конфлікту до розсудливості, солідарності та діяльного миротворчества. Закликаємо наші Церкви на Україні працювати для досягнення суспільної злагоди, утримуватися від участі у протиборстві і не підтримувати подальший розвиток конфлікту. Висловлюємо надію на те, що розкол серед православних віруючих України буде подолано **на основі існуючих канонічних норм**, що всі православні християни України будуть жити в мирі та злагоді».

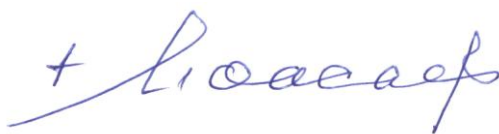
Як ми бачимо, зустріч на Кубі має практично-моральний відтінок. Коментуючи цю бесіду, Святіший Патріарх Кирил зазначив наступне: «Результати цієї зустрічі дають мені можливість сказати, що сьогодні дві Церкви можуть активно спільно трудитися, захищаючи християн по всьому світу, з повною відповідальністю працювати для того, щоб не було війни, щоб всюди цінувалося людське життя, щоб зміцнювалися основи сімейної, особистої, суспільної моралі, щоб через участь Церкви у житті сучасного суспільства славилася Пресвяте, Всечесне та Величне Ім'я Отця і Сина і Святого Духа».

Підводячи підсумок мною сказаного, що стосується Всеправославного Собору та зустрічі Патріарха Московського і всієї Русі Кирила з Папою Римським Франциском, констатуємо факт, що зазначені процеси не несуть ніяких загроз православному віровченню, життю Церкви та нашому спасінню. Навпаки, вони дають можливість свідчити про істинність нашої віри у всьому світовому суспільстві. Вказані події можуть бути оцінені негативно лише тими організаціями та людьми, для яких діалог та евхаристична єдність Предстоятеля нашої Української Православної Церкви Митрополита Онуфрія з іншими Помісними Православними Церквами є сіллю на їхній рані.

Возлюблені у Христі всечесні отці, брати та сестри, дорога моя Кіровоградська Паство! Закликаю всіх Вас формувати свій релігійний світогляд на фундаменті офіційній позиції Православної Церкви та ні в якому разі не піддаватися марновірним слухам та різного роду провокаційним пліткам.

Нині ж, стоячи на порозі Святої Чотиридесятниці, будемо молити Всещедрого Бога, щоб Він сподобив усіх нас в бадьорості духу та сердечній молитві зустріти і провести благословенний Піст. Покладемо ж всю свою надію на Господа, щоб Він, подарувавши нам великий скарб віри православної, допоміг нам зберегти та захистити її від усяких спокус, та сприяв утвердженню на цій вірі нашого життя заради Небесного Царства.

Милістю Божою, смиренний

архієпископ Кіровоградський і Новомиргородський

3 березня 2016 р.

м. Кіровоград